

РЕШЕНИЕ

№ 5174

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ДИМИТРОВА, като разгледа дело номер **13702** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от ЗДОИ вр. с чл.145 и сл. от АПК и е образувано по жалба на ПП” Н.”, представлявана от председателя си Х. Х.. Предмет на оспорване е отказ на [фирма], обективиран в писмо изх. № 02-95-00/1311 от 19.11.2012г. на Б. ЕАД да предостави поисканата със заявление с вх. № 03.07-86/26.10.2012 г., препратено с писмо с изх. № 03.07-86/31.10.2012 г. по компетентност на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, препратено с писмо с изх. № 03-00-1161/14.11.2012 г. по компетентност на [фирма]. В жалбата се излагат контрааргументи на твърдението, че Б. ЕАД не е публично задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ.

В с.з., жалбоподателят се представлява от адв.М. С. и от адв.М. Д., които доразвиват изложените в жалбата твърдения, като твърдят, че Б. ЕАД е публично правна организация по смисъла на §1, т.4, б.”б” от ДР на ЗДОИ и че исканата информация не представлява търговска тайна и следва да бъде предоставена поради наличието на надделяващ обществен интерес.

Ответникът се представлява от юрк.А., която изразява становище за недопустимост на жалбата и моли същата да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено. Представя за справка определение на АССГ по адм.д. N 4105/2010г., потвърдено с определение по адм.д. N 14480/2010г. на ВАС.

Съдът, като съобрази данните по делото и доводите на страните и след извършена проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, съдът намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е и основателна.

Със заявление за достъп до информация с вх.№ 03-07-86/26.10.2012г. , подадено от ПП Н. е поискан достъп до информация , касаеща всички разработки, оценки и доклади на консултанта на Б. ЕАД, Банка Н. относно икономическите параметри, свързани с изграждането на А. ” Б.”.

В оспореното писмо изх. № 02-95-00/1311 от 19.11.2012г. на Б. ЕАД е обективизиран отказ за предоставяне на поисканата информация. В мотивите на отказа е посочено, че съгласно сключеното на 18.04.2011г. мандатно споразумение между Б. ЕАД и Банка Н. за предоставяне на консултантски услуги по проект А. Б., докладите на консултанта представляват конфиденциална информация, която страните по споразумението нямат право да разкриват. Изключение се предвижда само по отношение на дъщерните дружества, на собственика на капитала на Б. ЕАД, на служителите и консултанти за целите на проекта.

Съдът намира, че Б. ЕАД е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и исканата информация има характер на обществена такава. Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация смисъла на този закон е всяка информация, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Посикуваната в конкретния случай информация несъмнено е свързана с обществения живот в Р.Б. .

Що се отнася до мотивите за отказ, а именно , че исканата информация е конфиденциална , на първо място следва да се отбележи, че в закона липсва дефиниция за понятието „конфиденциална”, съответно наличието на такава не е между предвидените основания за отказ.

Задълженият субект не е дефинирал по какъв начин данните, достъп до които е поискал заявителят попадат в клаузата за конфиденциалност и въобще попадат ли в предметния ѝ обхват. Поради това не може да се обоснове извод, че предоставяне на достъп до поисканите данни би могло да доведе до увреждане на правно защитен интерес. При това положение и с оглед мотивите, изложени в оспореното писмо, за съда е невъзможно да прецени кой е правно защитения интерес, който би бил увреден от предоставяне на документите, касаещи всички разработки, оценки и доклади на консултанта на Б. ЕАД, Банка Н. относно икономическите параметри, свързани с изграждането на А. ” Б.”.

Няма данни исканата информация да засяга интересите на трети лица и да няма тяхно изрично писмено съгласие за предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Процедурата по осъществяване на тази защита е уредена в чл. 31 ЗДОИ, съгласно който съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението. При неполучаване на съгласие в указания срок или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. По делото е безспорно, че административният орган не е изпълнил предвидената в специалния закон процедура и само на това основание постановеният отказ е незаконосъобразен.

На следващо място, Основателни са възраженията за наличието на „надделяващ обществен интерес” и неправилно задълженият субект не е отчел дори когато информацията засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата информация в случай, че са налице условията на

§1, т.5 от ДР на ЗДОИ. Съгласно цитираната разпоредба, не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя:

а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии;

б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения;

в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3;

г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица;

д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси;

е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3.

Тук следва да се отбележи, че нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ визира две различни хипотези: отказ за достъп до обществена информация, засягаща интересите на трето лице или предоставянето ѝ при наличие на надделяващ обществен интерес. Понятието "интереси на трето лице" обаче не е равнозначно на понятието "лични данни". В случая следва да се предостави обществена информация от задължения по закон субект, тъй като надделява общественият интерес, независимо, че исканата информация засяга интересите на трето лице и то не е дало изрично писмено съгласие за предоставянето ѝ. Отделен е въпросът, че както бе споменато по-горе липсват данни такова съгласие изобщо да е искано.

Извън горното, мотивите на административния акт имат съществено значение, както с оглед упражняване правото на защита на заявителя, така и за съда, за да се произнесе по наведените в конкретния спор доводи. В оспореното писмо липсват каквито и да било фактически и правни основания. Чрез тълкуване на разпоредби от ЗДОИ съдът не следва да търси и формулира аргументите, довели до оспорвания отказ за достъп до обществена информация и по този начин да „допълва” съдържанието на акта. Тази дейност е следвало да се извърши от страна на задължения публичноправен субект по ЗДОИ. Липсата на мотивиране по какви конкретни критерии е приел, че исканата обществена информация съставлява защитена такава и отказва да я предостави на заявителя се възприема от съда като съществено процесуално нарушение. Съдът не може да презюмира при липса на конкретни доводи в обжалвания акт, че достъпът би разкрил специфична информация, която да засяга интереси на трето лице, съответно, че тази информация е конфиденциална и като такава се ползва със защита.

Предвид наличието на отменителните основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК, оспорения отказ следва да се отмени, а делото следва да се върне като преписка на органа за произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на политическа партия Н., представлявана от председателя си Х. Х. отказ на [фирма], обективиран в писмо изх. № 02-95-00/1311 от 19.11.2012г. на Б. ЕАД да предостави поисканата със заявление с вх. № 03.07-86/26.10.2012 г. информация.

ИЗПРАЩА административната преписка на [фирма] за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 03.07-86/26.10.2012 г. съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба , подадена до Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :